

[Gunnar Jensen.]
tal, men jeg går ud fra, at det ikke vil være tilfældet.

Ændringen til lovens § 3, stk. 3, lyder:

„Ved opgørelsen af kommunernes udskrivning fradrages et beløb for Københavns og Frederiksberg kommuners sekundærkommunale udgifter. Beløbet fastsættes af indenrigsministeren.“

I bemærkningerne står der intet om, hvorledes indenrigsministeren havde tænkt sig dette, men jeg går ud fra, at ministeren gerne vil give oplysning om, hvordan han havde tænkt sig at det skulle administreres.

Lovforslaget om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner er noget helt nyt. Det foreslås her, at generelle tilskud til amtskommunerne i nogen grad skal ydes efter samme regler som til kommuner, altså efter objektive udgiftsbehovskriterier, men naturligvis med en anden vægtfordeling. Også her vil vi gerne have lejlighed til at se nærmere på disse vægtfordelinger i udvalget, selv om jeg på forhånd ikke tror, der vil være meget at røre herved.

Det foreslås i § 8, at indenrigsministeren senest 2 uger før fristen for årsbudgettets endelige vedtagelse underretter amtsråd og kommunalråd om størrelsen af de tilskud, som de enkelte kommuner skal have. Det er selvfølgelig glædeligt, at der står „senest 2 uger før fristen for årsbudgettets endelige vedtagelse.“ Men hvis man kunne ændre dette til et større antal uger, tror jeg man ville gøre mange kommuner en stor tjeneste.

Gennem hele sommeren skal både amtsråd og kommunalråd lægge budgetter, og de har også haft dem til første behandling i kommunalbestyrelsen til den tid. Det ville være en stor fordel for kommunalråd og amtsråd, om de allerede ved første behandling kendte disse tal. Det kan lave nogen ravage mellem første og anden behandling, hvis man må til at ændre i andre af budgettets tal, hvis f. eks. tilskuddene fra staten bliver mindre, end man havde påregnet ved første behandling, og man skal til at skære f. eks. i skolebudgettet, som så skal sendes ud til høring hos alle skolenævn. Det kan give en lang debat og procedure, som kunne undgås, hvis man kendte tallene allerede før første behandling. Jeg håber, at indenrigsministeren vil være med til at diskutere i udvalget, om ikke man vil være i stand til

at give disse oplysninger på et langt tidligere tidspunkt.

Hele diskussionen om byrdefordelingen mellem kommunerne indbyrdes, mellem stat og kommuner og for den sags skyld også mellem stat og amter munder ud i, tror jeg nok at de fleste er enige om, at kommunerne skal have selvbestemmelsesret i højere grad, og at de tilskud, som skal gives fra statens side, skal gives efter objektive kriterier. Vi ser også gerne, at der i kraft heraf sker en større udligning fra den mere rige østlige del af Danmark til den mere fattige vestlige del af Danmark.

Især i de sidste år har kommunernes udgifter været stærkt stigende. Det har været en medvirkende årsag til, at man fra regeringsmagtens og folketingets side har søgt at holde lidt igen. Det har somme tider været sådan, at man har haft indtryk af, at nogle har ville beskyldte kommunerne for ikke at handle ansvarligt. Man henviser til, at det er i kommunernes regie, der har været den stærkeste udgifts- og personalestigning. Hertil vil jeg gerne bemærke, at årsagen meget ofte er, at staten eller regeringen har pålagt kommunerne ganske bestemte opgaver. F. eks. sidste år pålagde man alle kommuner at etablere børnetandklinikker, uanset hvordan man i forvejen havde arrangeret sig. Man pålagde dem også, at de skulle flyttes over fra skolevæsenet til socialvæsenet. På samme måde ser man rundt omkring, at der findes lægeværelser på plejehjem og andre institutioner, som kun bliver benyttet én eller to gange om året. Jeg tror ikke, det er, fordi kommunerne har forlangt, at disse lægeværelser skulle være til stede, men fordi der har været myndigheder, som har forlangt, at de skulle stå til rådighed. Vi kan finde centralskoler, hvor sløjdlokalet kun bruges 6 timer om ugen, men det skal være der. Et plejehjem over en vis størrelse kan ikke få lov til at undlade at bygge et kapel, selv om der kun er 100 m til et kirkekapel.

Sådan finder vi inden for det kommunale område massevis af tilfælde, hvor kommunerne hellere end gerne ville undlade at bruge penge på en bestemt ting. Jeg ved godt, at det ikke er indenrigsministerens skyld, for jeg tror såmænd, han er fuldstændig klar over dette forhold. Nej, det er hans ministerkollegers og måske også i nogle